

Bir Mehmed Siyah Kalem Romanı

KARA İBLİS FİRARDA

Osman Balcıgil

© **KARAKARGA YAYINLARI 320**

*Her hakkı saklıdır. Bu eserin aynen ya da özet olarak hiçbir bölümü,
telif hakkı sahibinin yazılı izni alınmadan kullanılamaz.*

KARA İBLİS FİRARDA

Osman Balcıgil

Genel Yayın Yönetmeni: Mustafa Kutlukhan Perker

Yayın Koordinatörü: Mesud Ata

Editör: Seçil Epik

İllüstrasyonlar: M. K. Perker

Görsel Yönetmen: Sedat Gösterikli

Reklam ve Tanıtım Müdürü: Bilgen Ülgen

İSBN: 978-625-7217-36-1

1. Baskı: Ocak 2021

*İmtiyaz Sahipleri: Yelda Cumaloğlu, Mustafa Kutlukhan Perker
KaraKarga Yayınları, Destek Yayınları'nın alt kuruluşudur.*

Yayıncı Sertifika No: 13226

Adres: Abdi İpekçi Cad. No 31/5

Nişantaşı / İstanbul

Tel: (0 212) 252 22 42

Fax: (0 212) 252 22 43

 karakarga.com

 info@karakarga.com

 [karakargayayinlari](https://www.facebook.com/karakargayayinlari)

 [karakargayayinlari](https://www.instagram.com/karakargayayinlari)

 [karakargayayin](https://twitter.com/karakargayayin)

Baskı: Deniz Matbaa Mücellit

Adres: Maltepe Mahallesi Hastane Yolu,

Sokak No 1/6 Zeytinburnu - İstanbul

Tel: 0 212 613 30 06

Matbaa Sertifika No: 48625

20 Ocak'ı 30 Ocak'a
Bağlayan Gece
Londra

Sabahın ilk ışıklarıyla birlikte Christie's binasını gece yarısından itibaren abluka altına alan kameramanların ve foto muhabirlerinin burnuna kahve kokuları gelmeye başladı.

Londra'nın en acar habercilerinden oluşan bu topluluk, Çin yeni yılı kutlamaları sürerken, bağlı bulundukları merkezlerden gelen mesajlar üzerine St. James'e geçmiş, King Caddesi'nde bulunan 8 kapı numaralı binanın önünde, her an her şey olabilecekmiş gibi konuşlanmıştı.

Ocak ayazı nedeniyle haberciler buzdan heykel durumuna dönüşmüşlerse de henüz dişe dokunur bir hareket ya da bilgi kısıntısına ulaşmış değillerdi.

Böyle olmasında, ünlü müzayede şirketinin yöneticilerinin vuku bulan olayla birlikte ilan ettikleri sıkı yönetimin rolü büyüktü. Daha önemlisiyse, yaşanan saçmalığın bizatihi kendisiydi. Tam da bu nedenle, vak'a bir türlü söze dönüşüp medyaya intikal edemiyordu.

Yoksa, Christie's'in koridorlarında o gece yaşananlar bütün gazetelerde dev puntolarla manşet olmayı, televizyonlarda "flaş, flaş, flaş" diye alt yazı geçilmeyi fazlasıyla hak ediyordu.

Şirketin güvenlik görevlileri altı saat kadar önce nöbet değişimi için harekete geçtiklerinde, Christie's'in alameti farikalarından

temizlikçi Bay Ulubek'i şoke olmuş durumda bir resmi işaret ederken bulmuşlardı.

Çok uzun boylu, hafif kambur, saçsız, sakalsız, bıyıksız hatta kaşsız yaşlı adam, anında çağrılan doktorun yardım çabasına karşı durmuş, aralıksız karşısındaki resmi göstermiş "Aman Allahım!" dışında tek laf etmemişti.

Her iki kulağına korsan misali küpe takılı, her yanı dövmele yetmişlik Orta Asyalı temizlikçi, şoke halde bulunduğu andan itibaren kimseyle göz göze gelmemişti.

Doktorun çağrılmasından önce de bir dolu gelişme yaşanmıştı.

Görevliler Orta Asyalının nutku tutulmuş vaziyette resmi gösterdiğini görünce bağlı oldukları güvenlik şirketinin amirine telefon etmiş, insan azmanı Tobias Bird'e evinin spor bölümünde houlder press'le omuz ve sırt bölgesini geliştirirken ulaşmışlardı. Ulaşmalar, Bay Bird'ün planı squat'la omurga ve mide kasları üzerine çalışmaktı. Olmamıştı işte.

Güvenlik görevlileri amirlerine telefonda dertlerini anlatabilmek için aşırı çaba gösterecekler de başaramamışlardı.

Bu anlatamama ve anlayamama hali, güvenlikçilerin kıt olan kelime dağarcığından, resim ya da sanat tarihi gibi disiplinlere uzak olmalarından kaynaklanmamıştı. Tamam, Bay Bird James Bond misali her konuya kafası basan, duble O'lu bir ajan değildi ama külliyen de salak sayılmazdı.

Meseleye kafasının basmaması, Amir Tobias Bird'ün anadan doğma kırgın halini depreştirmiş, hassas dengeler üzerinde duran ayarının kaçmasına yol açmıştı.

“Anlamıyorum ne demek istediğinizi salak herifler! Temizlik-
çinin dili mi tutulmuş? Duvardaki bir resmi gösteriyor ve asla ko-
nuşmuyor mu? Ne halt ediyorsunuz orada siz? Geliyorum şimdi!”

Her cümlesini ünlem ya da azar mahiyetinde soru işaretiyle
tamamlayan güvenlik amiri, en enerjik hali, normal bir erkeğin
belinden kalın ensesi ve sıra dışı öfkesiyle anında olay mahalline
intikal etmişti.

Soyadıyla görünüşü hiç de müsemma olmayan Tobias Bird
kendi başına işin içinden çıkamayacağını anlayınca Christie’s’in
genel müdürü Morris Burge’e ulaşacak. Böylelikle fena halde ihti-
yaç duyduğu azarlanma isteğini de gidermiş olacaktı.

Londralıların ve müzayede meraklısı dünyalıların adını gayet
iyi bildiği, Muhteşem Gatsby ile Dorian Gray karışımı Bay Burge,
güvenlik amiri tarafından aranınca telefonunu “Tanrım, ne olur
bu kez azarlanmak için arıyor olmasın!” diye söylenerek açmıştı.

Açmasa, yirmi yaşından gün almamış, bacak boyu yüz yirmi
santimden kısa olmayan, Victoria’s Secret modellerine taş çıkara-
cak kadar güzel bir vücuda ve Boticelli’nin Venüs’üyle yarışacak
kadar güzel bir yüze sahip sanat tarihi öğrencisini, şampanya, çilek
ve viagra eşliğinde “sanata dair” eğitmeye devam edebilecekti.

Bay Burge, on saniyeden kısa bir süre içinde Christie’s’teki so-
runun Bay Ulubek ve Siyah Kalem’le ilgili olduğunu anladı. Gerisi,
o anda üzerine kafa yormak istemeyeceği kadar karışıktı.

Antika dünyasının prensi, normalde, Bay Ulubek’in “Aman Al-
lahım!” dışında bir şey söylememesini ve etrafa hayalet görmüş
gibi bakıyor olmasını katiben umursamazdı ama kazın ayağı bu

kez öyle değildi.

Esasen, Bay Ulubek'e dair önemsedığı başka şeyler vardı ama etrafa hayalet görmüş gibi bakıyor olması kesinlikle onlardan biri değildi.

Öte yandan, Bay Bird'ün işaret ettiği konu hafife alınacak “Sabaha bakarız!” denilecek cinsten de değildi! Temizlik görevlisinin ısrarla gösterdiği resim Mehmed Siyah Kalem'e aitti ve ertesi gün müzayedeye çıkacaktı.

Bay Burge kızgınlığını zorlukla bastırdı, Venüs'ünü muhallebi kıvamındaki kulağından hafifçe öptü ve en seksi sesiyle fısıldadı:

“Sen biraz dinlen tatlım. Ben bir koşu gidip döneceğim.”

Bir Jaguar aşığı da olsanız, Bay Burge'ün eldivenli elleriyle 1963 model Special GT E'sinin direksiyonunu bıkamaz usanmaksızın tokatlamasını anlayışla karşılamanız gerekir.

Ünlü sanat ve antika otoritesi, şık yemekten hemen sonra, şampanyadan hemen önce aldığı viigranın tesirini iyiden iyiye hissetmeye başlamıştı. Bu tesirin artıkça artacağını önceki deneyimlerinden biliyordu.

Jaguar'ı kadar iddialı değilse de cinsellik organının yanından geçtiği Amiral Nelson heykeli kadar yükseğe çıkıp işlevsiz kalacak olması Bay Burge gibi bir adamın tahammül edebileceği durumlardan değildi.

Christie's'e iyice yaklaştığı dakikalarda, Venüs'süz de olsa Küçük Burge'ün Bay Burge'e “unutulması imkânsız bir gece” yaşatacağı belli olmuştu.

O kadar ki, sanat dünyasının prensi kendisi için dört parmak

aralanan Christie's'in kapısından içeriye girerken pantolonunun önünü pardösüsüyle kapatmak zorunda kaldı. Daha çok çekiyor olduğu acının etkisiyle, Amir Tobias'ın başka zamanlar gözünü ayıramadığı vücudunu bu kez can havliyle "Çek şu koca gövdeni önümden!" diyerek iteledi.

Bu bile yetmişti Amir Tobias'a. Koca adam içinin eridiğini hissetmişti.

Patronunu karşısında gören Bay Ulubek ölüm sessizliğini bozmuş yeni konuşmaya başlamış çocuk gibi "Kaçmış Bay Burge, kaçmış! İblis kaçmış!" demişti.

Temizlikçinin gösterdiği tabloya bakan Bay Burge de aynı onun ilk hali gibi göstermişti tepkisini.

"Aman Allahım!"

Bird ve adamları, Bay Ulubek'in yaptığına hayli içerlemişlerdi. Ne dediğini anlamasalar bile, "tuhaf temizlikçi"nin kendilerine tek kelime etmeyip genel müdürü görünce bülbül kesilmesini zihinlerinin bir köşesine not etmişlerdi.

Scotland Yard'ın Sanat ve Antika Masası'nın meseleye el koyması zaman alacaktı.

Çünkü telefonda da olsa Bay Burge'ün konuyu önce şirketin Yönetim Kurulu Başkanı'yla, onun da henüz uykuya çekilmemiş üyelerle konuşması gerekecek, bu da saatler sürecekti.

Gece 00.00’a doğru, önce Bay Bird’e ardından Bay Burge’e açılan ünlü müzayede şirketinin kapısı bu kez de dedektifler Bay Donald Hoare ile Bayan Elizabeth Gale için yine sadece dört parmak aralanacaktı. Onlar da patlayan flaşlar ve yakılan kamera ışıkları eşliğinde, tıpkı kendilerinden öncekiler gibi, kapının aralığından içeriye âdeta sızacaklardı.

Sanat ve Antika Masası dedektifleri, Mehmed Siyah Kalem tarafından 1500’lerin ikinci yarısında yapıldığı düşünülen tabloyu birbirlerine bakarak dakikalarca incelediler.

Dedektiften çok bilim insanı gibi görünmeye çalışan iki uzmanın mesafe kat edemeyeceklerini hisseden Bay Burge, içini çekerek “Gördüğünüz gibi, resimdeki şu üç iblisin ortasında bulunması gereken Kara İblis artık yok!” diyerek duruma müdahil oldu.

Adli işlerden çok tenis sahalarına yakışacak Bay Hoare ve şişe dibi gözlüklere sahip Bayan Gale kendisine anlamamış gibi bakınca, havalı genel müdür bıraktığı yerden ama bu kez daha da bilmiş bir edayla devam etti.

“Resimde gördüğünüz şu boşlukta iki insan boyunda bir iblisin bulunması gerekiyordu. Bay Ulubek’e soracak olursanız -ki ben de onunla aynı fikirdeyim- Kara İblis tablodan kaçmış.”

Ünlü sanat adamı, o dakikaya kadar gök kubbe altında edilmiş en saçma cümlelerden birini kurduğunun gayet iyi farkındaydı. Aklının oldukça büyük bir bölümü Küçük Burge’de olduğu için ne yazık ki dilinden daha iyisi gelmemiştir.

Bu nedenle, iki dedektifin “Ne saçmalıyorsun sen!” der gibi bakmalarına aldırmadı.

Tamam, Bay Hoare ve Bayan Gale acar birer dedektif gibi görünmüyorlardı ama Bay Burge bu lafları Sherlock Holmes'a bile etse, karşılık olarak aynı bakışları alırdı.

Bay Burge sonuç alamayacağını anlayınca başka bir yola başvurmaya karar verdi. Derin bir “Of” çekerek güvenlik amirine döndü ve azarlar gibi konuştu.

“Çabuk bana son katalogdan bir tane getir Tobias!”

Dev güvenlik amiri azarlandığı için çok mutlu oldu. En çok da bu azar seansının bir dolu insanın önünde gerçekleşmesi hoşuna gitti. Böyle zamanlarda donuna birkaç damla çiş kaçırırdı, yine kaçırdı. Bay Bird’ün Bay Burge’e duyduğu büyük aşk ve sınırsız arzu o an itibarıyla dayanılmaz bir hal aldı.

Dev adam on saniyeden kısa zamanda katalogu efendisine ulaştırdı.

Bay Burge dizaynı ve basımı için hiçbir masraftan kaçınılmamış katalogun ilgili sayfasını buldu, kırk bin pound açılış fiyatıyla müzayedeye çıkacak Siyah Kalem resminin ortasındaki Kara İblis figürünün yanına bakımlı parmağını koydu.

Sanat ve Antika konusunda uzmanlaşmış iki dedektif uzun uzun katalogdaki fotoğrafa ve duvarda asılı eksik resme baktılar. Sonra aynı anda birbirlerine döndüler ve şaşkınlık dolu bir tonlamayla “Bu o!” dediler.

Haliyle “Kim o?” diye sordu Bay Burge.

Bay Bird de sahibini tasdik etti ve “Kim o?” dedi.

“Dün gece China Town’ı birbirine katan her neyse, işte bu o!”

“Ne, ne, ne?”

